

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2008. év november hó 13. napján** megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt a I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fejér Megyei Bíróság B.50/2006/35. számú ítéletét I. r. vádlottal szemben ***helybenhagyja.***

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fejér Megyei Bíróság a 2007. év november hó 29. napján kelt B.50/2006/35. számú ítéletével I. r. vádlottat az ellene hivatali visszaélés büntette, bűnsegédként elkövetett nagyobb kárt okozó csalás büntettének kísérlete, és bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

II. r. vádlott bűnösségét nagyobb kárt okozó csalás büntettének kísérletében és magánokirat-hamisítás vétségében állapította meg. Ezért a II. r. vádlottat 200 napi tétel, napi tételenként 600 forint, összesen 120.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Megállapította, hogy a pénzbüntetést - meg nem fizetése esetén - napi tételenként 1-1 napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, és az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész I. r. vádlott terhére a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést.

Az elsőfokú ítélet II. r. vádlottal szemben a kihirdetésekor jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 142/2008/1. számú átiratában a bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint a megalapozott ítéleti tényállásból az elsőfokú bíróság téves jogi következtetést vont le az I. r. vádlott tudattartamára. Nem helytálló az az elsőfokú ítéleti megállapítás, hogy nem nyert bizonyítást, miszerint I. r. vádlott szándékosan nyújtott segítséget II. r. vádlottnak a baleset okozását követően a kötelező biztosítás megkötéséhez.

Az átiratban kifejtettek szerint az I. r. vádlott a rendőri intézkedés befejezésekor saját kezűleg rögzítette a kárbejelentő lapon a baleseti időpontot, mivel kézírással történt, sem a számok összekeverésének, sem „melléütésnek” a lehetősége nem

állott fenn. Az ügyészi álláspont szerint elképzelhetetlen, hogy valaki „figyelmetlenségből” 15 óra 30 helyett, 18 óra 30-at írjon a baleseti kárbejelentő lapra. Az I. r. vádlott bűnösségét támasztja alá az a tény is, hogy a gépkocsi forgalmi engedélye a biztosítás megkötésének időpontjában II. r. vádlottnál volt, amit ő fel is mutatott a biztosító ügyintézőjének. Ezt a forgalmi engedélyt a baleset helyszínén, a rendőri intézkedés alkalmával II. r. vádlottól a járőrvezető elkérte, majd az adatok ellenőrzését követően azt I. r. vádlottnak átadta. Ebből a tényből okszerűen következik, hogy a forgalmi engedély csak I. r. vádlott segítségével, tevőleges közreműködésével kerülhetett vissza II. r. vádlotthoz, aki azt a biztosítónál fel is mutatta.

Hangsúlyozta az ügyészi átirat azt is, hogy a hosszan elhúzódó rendőri intézkedésre éppen a felelősségbiztosítás létének a tisztázása adott okot, így életszerűtlen és elképzelhetetlen, hogy a késő délutáni órákban bemutatott biztosítási igazolás ellenőrzését I. r. vádlott figyelmetlenségből elmulasztotta volna.

A fenti körülmények egyértelműen az I. r. vádlott bűnösségét támasztják alá, ezért a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és I. r. vádlott bűnösségét állapítsa meg hivatali visszaélés büntetében, bűnsegédként elkövetett csalás büntetében kísérletében és bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében is. E cselekmények miatt vele szemben halmazati büntetésül az enyhítő szakasz alkalmazásával szabjon ki pénzbüntetést.

A másodfokú tárgyaláson felvett bizonyítás eredményéhez képest az ügyész a fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság által beszerzett bizonyíték is az I. r. vádlott bűnösségének alátámasztására alkalmas, ezért I. r. vádlott bűnösségének megállapítása és vele szemben pénzbüntetés kiszabása indokolt.

Az I. r. vádlott védője a másodfokú tárgyaláson felvett bizonyítás eredményeként az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy I. r. vádlott a terhére rótt cselekményeket elkövette. A baleset helyszínén ugyanis pillanatokon belül megjelent II. r. vádlott számtalan rokona, akik a rendőri intézkedés befejezéséig a helyszínen maradtak. A rokonok jelenléte nyilvánvalóan megzavarta a rendőri intézkedést, és többek között ez eredményezhette azt is, hogy a helyszíni bírságot kiszabó bizonylaton az aláírás nem II. r. vádlottól, hanem ikertestvérétől származik. Ugyanez mondható el a kárbejelentő lapon szereplő aláírás tekintetében is. A védő hangsúlyozta, hogy a gépkocsi forgalmi engedélyével, annak a II. r. vádlotthoz történő visszakerülésének módjával kapcsolatban kétséget kizáró bizonyossággal tényállást megállapítani nem lehet. E körben elsődlegesen azzal érvelt, hogy egyáltalán nem tekinthető jogszerűtlennek I. r. vádlott eljárása abban az esetben sem, ha az ellenőrzés befejeztével, az adatok egyeztetését és felírását követően azt visszaadta II. r. vádlottnak. Jelen esetben ugyanis fel sem merült a rendőrök részéről, hogy a forgalmi engedély bevonásra kerülhet a helyszínen.

Továbbmenően hangsúlyozta a védő azt is, hogy behatóbb vizsgálat alá kell vetni a biztosító alkalmazottjának vallomását és eljárását. Az egyértelműen megállapítható, hogy a biztosító ügyintézője nem járt el teljesen szabályosan a biztosítás megkötésekor, hiszen többek között a gépkocsi ellenőrzését elmulasztotta. A védő álláspontja szerint az sem elképzelhetetlen, hogy a forgalmi engedélyt később, tehát a biztosítás megkötését követően mutatták be a biztosítónál, amely ekkor került fénymásolásra is.

Összességében a védő arra hivatkozott, hogy a jelen ügyben megállapítható tények alapján kétséget kizáróan bizonyítani nem lehet sem azt, hogy az I. r. vádlott adta vissza a forgalmi engedélyt II. r. vádlottnak, de azt sem, hogy amennyiben ez valóban megtörtént, akkor azt azzal a szándékkal tette, hogy az utólagos biztosítás megkötését ezzel a II. r. vádlott számára lehetővé tegye. Ezért védence bizonyítékok hiányában történő felmentésére tett indítványt.

I. r. vádlott az utolsó szó jogán elismerte, hogy hibázott, és hogy munkáját hanyagul végezte, azt azonban tagadta, hogy a terhére rótt bűncselekményeket elkövette volna.

Az ügyészi fellebbezés nem vezetett eredményre.

A Fővárosi Ítéltábla a Fejér Megyei Bíróság megtámadott ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése szerint teljes terjedelmében bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően, azok betartásával folytatta le. A bizonyítási eljárás során kísérletet tett a vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges valamennyi bizonyíték beszerzésére, amely többségében sikeresnek bizonyult. A beszerzett bizonyítékokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte.

A Fővárosi Ítéltábla a Fejér Megyei Bíróság ítéleti tényállásában a fentiek ellenére a Be. 351. § (2) bekezdés a./ pontja szerinti részbeni megalapozatlanságot észlelt a biztosítás megkötésének körülményeit illetően.

Ennek a megalapozatlanságnak a kiküszöbölése érdekében a másodfokú bíróság a Be. 353. § (1) bekezdésében írtak szerint megtartott tárgyaláson bizonyítást vett fel. Ennek keretében megkereste a Biztosító Rt. fiókját a biztosítási ajánlathoz csatolt forgalmi engedély fénymásolatának megküldése végett, mert az iratok között található biztosítási ajánlat dokumentumai közül a forgalmi engedély fénymásolata hiányzott.

Az ítéltábla az első- és másodfokú eljárás során lefolytatott bizonyítási eljárás során beszerzett bizonyítékokra figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását

a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján az alábbiak szerint helyesbíti, illetve kiegészíti:

- Az elsőfokú ítélet 3. oldalán az ítéleti tényállás 2. bekezdésének 2. mondatát azzal egészíti ki, hogy értesítették a rendőrséget és a mentősök ezt követően a helyszínről eltávoztak.
- Megállapítja, hogy az ítélet 3. oldal utolsó bekezdése a tényállás 2. bekezdése után, mint 3. bekezdés következik.
- Az ítéleti tényállás 3. oldalon írt 3. bekezdését a tényállásból mellőzi és helyette a tényállás 4. bekezdéseként megállapítja:

A mentősök értesítésére a helyszínre érkező rendőr tanúk részben a forgalom irányítását végezték, illetve tájékozódtak a baleset körülményeiről, addig is, amíg a helyszínelők megérkeztek. Ennek során a rendőrök a sértettől azt a tájékoztatást kapták, hogy a baleset során személyi sérülés nem történt.

- Az elsőfokú ítélet 3. oldal 4. bekezdés első mondatát a Fővárosi Ítélet tábla azzal egészíti ki, hogy járőrvezető az ellenőrzés után a járművezető és a gépjármű iratait átadta I. r. vádlottnak, aki azt a rendőrautóba helyezte el.
- A 3. oldal 5. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a helyszíni bírságot kiszabó bizonylatot, továbbá a kárbejelentő formanyomtatványt II. r. vádlott helyett ikertestvére írta alá.
- Az elsőfokú ítélet 4. oldal 8. bekezdés első mondatát a tényállásból mellőzi. Helyette e bekezdést azzal az első mondatral egészíti ki, hogy az eljárás során kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy a biztosítás megkötésének idején a forgalmi engedélyt II. r. vádlott ténylegesen bemutatta a biztosítási ügyintézőnek, és azt sem, hogy a forgalmi engedélyről a fénymásolatot mikor készítették, mikor csatolták a biztosítási ajánlat mellékleteként.

A másodfokú bíróság által felvett bizonyítás során beszerzett forgalmi engedély érkeztetési bélyegzőjén ugyanis csak egy „2003. április 29-i dátum” szerepel, amely gyengíti azt a ténymegállapítást, hogy az okiratot a biztosítási ajánlat április 24-i megkötésekor a II. r. vádlott átadta az ügyintézőnek. Nem zárható ki, hogy a biztosítás irataihoz a fénymásolt forgalmi engedély csak később, április 24-ét követően csatolták. Ez pedig kétségesse teszi, hogy a forgalmi engedély a biztosítás megkötésekor is rendelkezésre állt.

- A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 4. oldalát a következő utolsó bekezdéssel egészíti ki:

II. r. vádlott a biztosítási díj első részletének befizetéséről egy kék színű nyugtát vett át a biztosító ügyintézőjétől. Ezen a nyugtán azonban nem szerepelt a kitöltés dátuma. II. r. vádlott a baleseti helyszínre visszaérve ennek a nyugtának a felmutatásával igazolta az érvényes felelősség biztosítás létét (biztosítási ügyintéző és alkalmazott nyomozati és tárgyalási vallomásai).

Az ekként kiegészített és helyesbített ítéleti tényállás megalapozott és a másodfokú eljárásban a felülbírálat alapját képezi.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor nem látta kellően bizonyítottnak az I. r. vádlott terhére rótt cselekmények elkövetését.

A rendelkezésre álló iratokból és a másodfokú eljárás során felvett bizonyítás eredményeként is kétséget kizáróan megállapítható, hogy a kötelező biztosítás megkötésekor a Biztosító Rt. alkalmazottja több tekintetben szabálytalanul járt el. Azt maga az ügyintéző tanú is elismerte, hogy a gépkocsit csak az ablakból, ülő helyzetben nézte meg, így annak sem a típusát, sem a sértetlenségét nem tudta ellenőrizni. Az is megállapítható, hogy szabálytalanul, a napi dátum feltüntetése nélkül adta ki az első biztosítási részlet befizetését igazoló nyugtát, amelyet a II. r. vádlott még aznap fel is használt. E körülményre vonatkozóan a biztosító alkalmazottja az alapeljárás során elismerően nyilatkozott, és a magatartását azzal indokolta meg, hogy a dátum elmaradásának kizárólagos oka az volt, hogy a biztosítási összeg postára adását - a biztosító központja felé - csak két nap múlva tudta teljesíteni, mivel másnap reggel Budapestre kellett utaznia. A pénz továbbítása és a bizonylaton szereplő dátum közötti időeltérés azonban szabálytalan, így ő, ezt a szabálytalanságot igyekezett leplezni.

A Fővárosi Ítéltábla a biztosító alkalmazottjának elsőfokú bíróság által is értékelt vallomásából, valamint abból a tényből, hogy a forgalmi engedély fénymásolatán az érkeztetési bélyegző dátuma a biztosító központjába történő továbbítás időpontja, április 29., nem kizárt, hogy a forgalmi engedély bemutatására a biztosítás megkötését követően, akár aznap este későn, vagy a következő napokban került sor. E ténybeli következtetést erősíti a biztosító dolgozóinak tanúvallomása, a telefonhívás dokumentuma. Bizonyított, hogy a biztosító alkalmazottjának jó ügyfele volt hosszabb idő óta a II. r. vádlott családja, velük jó üzleti kapcsolatban állt, ezért fordult II. r. vádlott ikertestvére a baleset után hozzá segítségért, és intézkedett is az üzletkötő felé nyomban.

Az iratokból kitűnően tényként megállapítható, hogy a II. r. vádlott rokonai jelentős számban, közvetlen a baleset bekövetkezése után rövid idővel megjelentek a helyszínen. Ezt támasztja alá a sértett mindvégig következetes vallomása, valamint a mentősök nyilatkozata is, melyekből megállapítható, hogy a sértett éppen azért kérte a rendőrség értesítését a mentősöktől, mert nem érezte biztonságban magát a nagy számú rokonok jelenléte miatt. Az sem cáfolható, hogy a rendőri intézkedést a hangoskodó rokonok, de különösen II. r. vádlott ikertestvérenek a megjelenése is

megzavarta. E körben utal az ítéltábla arra, hogy a helyszíni bírságot kiszabó nyugta alján, illetve a kárbejelentő lapon szereplő aláírás is a II. r. vádlott ikertestvérétől származik (Dunaújvárosi Városi Bíróság 10.B.488/2004/48.) Az eljárás során kihallgatott tanúk többsége a II. r. vádlott családját és az ikertestvéreket jól ismerte ugyan, de biztosítási ügyintéző kivételével valamennyien úgy nyilatkoztak, hogy az ikreket egymástól megkülönböztetni nem tudják. Ezzel kapcsolatosan utal az ítéltábla a biztosító ügyintézőjének a nyomozati eljárás során gyanúsított meghallgatásakor tett azon kijelentése is, mely szerint első alkalommal a biztosítóba is az ikertestvér ment be, és csak ezt követően jelent meg az irodában a II. r. vádlott a sógorával.

A kifejtettekre tekintettel nem cáfolható I. r. vádlott azon védekezése sem, amelyben részben a fáradtságára, illetve arra hivatkozott, hogy a helyszínen mindvégig jelen lévő nagyszámú rokonság folyamatosan zavarta őt az intézkedésben, és a koncentrálásban is.

Az ítéltábla álláspontja szerint helyesen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy az eljárás során kétséget kizáróan bizonyítást nem nyert, hogy a forgalmi engedélyt I. r. vádlott a biztosítás megkötésének lehetővé tétele végett adta át II. r. vádlottnak a baleset helyszínén, és ekként segítséget nyújtott a csalás büntetének kísérletéhez.

Kétségtelen, hogy az ügyészi fellebbezésben kifejtettek nem tekinthetők alogtalannak, azonban semmiképpen nem elegendők ahhoz, hogy ilyen bizonyítékok alapján a pozitívan jellemzett főtörzsőrmester I. r. vádlott terhére rótt bűncselekmények elkövetésében a bíróság bűnösségét megállapítsa. Ezért törvényes az elsőfokú bíróság bizonyítékok hiányában történő felmentő rendelkezése.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fejér Megyei Bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján I. r. vádlott tekintetében helybenhagyta.

B u d a p e s t, 2008. év november hó 13. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Halász Irén s.k.
előadó bíró***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró***

A Fejér Megyei Bíróság B.50/2006/35. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.52/2008/8. számú végzése folytán I. r. vádlottal szemben jogerős!

B u d a p e s t, 2008. év november hó 13. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

Kiadmány hitelül:

tisztviselő